EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.8.2020
COM(2020) 434 final

2020/0205 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om godkendelse af ændringer af overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (Bonnoverenskomsten) vedrørende udvidelsen af dens materielle og geografiske anvendelsesområde

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag vedrører en afgørelse om at bemyndige Unionens forhandler (i dette tilfælde: Kommissionen) til på Unionens vegne at godkende ændringerne af overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (Bonnoverenskomsten)[1] vedrørende udvidelsen af dens materielle og geografiske anvendelsesområde med henblik på at forbedre samarbejdet om overvågning i henseende til kravene i bilag VI til MARPOL-konventionen ("MARPOL-ændringen") og i betragtning af Kongeriget Spaniens tiltrædelse af overenskomsten ("Spanienændringen").

1.1 OVERENSKOMSTEN OM SAMARBEJDE VED BEKÆMPELSE AF FORURENING AF NORDSØEN MED OLIE OG ANDRE FARLIGE STOFFER ("BONNOVERENSKOMSTEN")

Bonnoverenskomsten har til formål at bekæmpe forurening af Nordsøområdet og beskytte kystområder mod katastrofer på havet og kronisk forurening fra skibe og offshoreanlæg. Den Europæiske Union (dengang "Det Europæiske Økonomiske Fællesskab") er kontraherende part i overenskomsten. Den Europæiske Unions nordsøstater er sammen med Norge også kontraherende parter i overenskomsten.

Overenskomsten har til formål at fremme aktivt samarbejde og gensidig bistand mellem kyststater og Den Europæiske Union om bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer for at beskytte havmiljøet og kyststaternes interesser. Overenskomsten fastlægger derfor, at de kontraherende parter skal udføre overvågning som en hjælp til at opdage og bekæmpe forurening og forebygge, at forskrifter om forureningsbekæmpelse overtrædes. Nordsøen er opdelt i forskellige zoner, hvor ansvaret for overvågning og vurdering af hændelser er tildelt de kontraherende parter. De kontraherende parter har pligt til at underrette enhver anden kontraherende part herom, hvis de får kendskab til tilstedeværelsen af olie eller andre farlige stoffer, som kan forventes at frembyde en alvorlig trussel mod en anden kontraherende parts kyststrækning eller dermed forbundne interesser. En kontraherende part kan have brug for bistand til at bekæmpe en forurening til havs eller på sine kyster, og i så fald skal de kontraherende parter, som er blevet anmodet om hjælp, gøre alt, hvad der står i deres magt, for at yde sådan bistand i det omfang, deres midler tillader det.

Bonnoverenskomsten blev indgået af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ved Rådets afgørelse 84/358/EØF[2]. Bonnoverenskomsten blev ændret i 1989. Ændringerne trådte i kraft den 1. april 1994. Det Europæiske Økonomiske Fællesskab godkendte disse ændringer ved Rådets afgørelse 93/540/EØF[3].

I henhold til artikel 16 i Bonnoverenskomsten gennemgås et forslag fra en kontraherende part om ændring af overenskomsten eller bilaget hertil på et møde mellem de kontraherende parter. Efter enstemmig vedtagelse af forslaget gør depositarregeringen de kontraherende parter bekendt med ændringen. Sådanne ændringer træder i kraft den første dag i den anden

---

1 EFT L 188 af 16.7.1984.

2 Rådets afgørelse 84/358/EØF af 28. juni 1984 om indgåelse af overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (EFT L 188 af 16.7.1984, s. 7).

3 Rådets afgørelse 93/540/EØF af 18. oktober 1993 om godkendelse af visse ændringer til overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (EFT L 263 af 22.10.1993, s. 51).

måned efter den dato, hvor depositarregeringen modtager meddelelse om, at alle kontraherende parter har godkendt ændringerne.

Depositar for Bonnoverenskomsten er Forbundsrepublikken Tysklands regering (Bonnoverenskomstens artikel 18, stk. 3).

I henhold til Bonnoverenskomstens artikel 20 kan de kontraherende parter i overenskomsten enstemmigt opfordre enhver anden kyststat i Nordøstatlanten til at tiltræde overenskomsten. I så fald skal artikel 2 i Bonnoverenskomsten og bilaget hertil ændres i nødvendigt omfang, og ændringen får virkning fra det tidspunkt, hvor overenskomsten træder i kraft for den tiltrædende stat.

Den 7. oktober 2019 vedtog Rådet en afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Unionens vegne at forhandle en ændring i henhold til artikel 16 i Bonnoverenskomsten for at udvide overenskomstens anvendelsesområde med henblik på at forbedre samarbejdet om overvågning i henseende til kravene i bilag VI til MARPOL-konventionen samt en udvidelse i henhold til artikel 20 i overenskomsten med henblik på Kongeriget Spaniens tiltrædelse.

De kontraherende parter i Bonnoverenskomsten vedtog på deres 31. møde den 9.-11. oktober 2019 enstemmigt disse ændringer. Ændringerne er nu forelagt Unionen til godkendelse. Desuden skal Kongeriget Spanien ratificere udvidelsen af Bonnoverenskomsten med sin ansvarszone i henhold til artikel 20 i overenskomsten.

1.2 ÆNDRINGERNE AF BONNOVERENSKOMSTEN

1.2.1. "MARPOL-ændringen" — ændring af overenskomstens materielle anvendelsesområde

Denne ændring har til formål at forbedre samarbejdet og samordningen mellem de kontraherende parter ved bekæmpelsen af ulovlige udledninger til luften fra skibe for at begrænse de negative konsekvenser for folkesundheden, biodiversiteten og hele havmiljøet af forbrænding af skibsbrændstoffer med højt indhold af svovl eller nitrogen. De kontraherende parter har til hensigt at opnå ovenstående resultat gennem ændring af forskellige bestemmelser i Bonnoverenskomsten (artikel 1, 5, 6 og 15 samt overenskomstens titel og præambel) med henblik på at udvide dens anvendelsesområde til også at omfatte luftforurening fra skibe som reguleret i henhold til bilag VI til MARPOL-konventionen.

1.2.2. "Spanienændringen" — ændring af overenskomstens geografiske anvendelsesområde

De kontraherende parter har også opfordret Kongeriget Spanien til at tiltræde overenskomsten, hvilket kræver en ændring af artikel 2 og en specificering af afgrænsningen mod Atlanterhavet af Nordsøområdet, som er relevant for overenskomsten og bilaget hertil, og en revision af afgrænsningen af de forskellige overvågningszoner i forbindelse med artikel 6 i overenskomsten. Der er nærmere bestemt blevet fastlagt en ny afgrænsning af det af overenskomsten omfattede reviderede område. Frankrig har accepteret indførelsen af en ny ansvarszone for Frankrig, som støder direkte op til Frankrigs og Det Forenede Kongeriges fælles ansvarszone. Den dækker området mellem den fransk-britiske fælles ansvarszone og den spanske nye ansvarszone, således at eventuelle huller mellem Bonnoverenskomstens gamle afgrænsning og den nye spanske ansvarszone bliver lukket.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Proceduremæssigt retsgrundlag

Principper

Artikel 218, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter, at Rådet, på forslag af forhandleren, vedtager en afgørelse om indgåelse af aftalen. Ved denne artikel fastsættes desuden, at medmindre aftalen udelukkende vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, vedtager Rådet afgørelsen om indgåelse af aftalen efter godkendelse fra Europa-Parlamentet i tilfælde, hvor aftaler dækker områder, hvor den almindelige lovgivningsprocedure eller, når der kræves godkendelse af Europa-Parlamentet, den særlige lovgivningsprocedure finder anvendelse.

Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Da de kontraherende parter er blevet enige om at ændre Bonnoverenskomstens geografiske og materielle anvendelsesområde, bør Unionen godkende disse ændringer.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 6, i TEUF.

Materielt retsgrundlag

Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 6, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 6, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den planlagte væsentlige ændring vedrørende udvidelsen af Bonnoverenskomstens materielle anvendelsesområde ("MARPOL-ændringen") forfølger samtidig flere formål på området for civilbeskyttelse og miljø, som er omfattet af henholdsvis artikel 196 og 191 i TEUF, og som er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet. Derfor skal det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 6, i TEUF, undtagelsesvis omfatte de forskellige retsgrundlag svarende til de pågældende formål eller elementer.

Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 191 i TEUF og artikel 196 i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 6, i TEUF.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Ændringerne er ukontroversielle, og alle kontraherende parter, herunder alle de enkelte medlemsstater, som er parter i overenskomsten, støtter dem.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant.

- **Konsekvensanalyse**

På grund af det politiske krav om at handle hurtigt, for at EU som kontraherende part i Bonnoverenskomsten kunne forhandle og stemme om ændringerne til Bonnoverenskomsten på de kontraherende parters møde den 9.-11. oktober 2019 og støtte dem på ministermødet den 11. oktober 2019, blev den formelle konsekvensanalyse fraveget. Denne proportionale tilgang er også berettiget, fordi det forventes, at ændringer af Bonnoverenskomsten kun får positive økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget er i overensstemmelse med EU-traktaterne og med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ændringerne af Bonnoverenskomsten får ingen negative virkninger for EU's budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant. Jf. nedenstående afsnit.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Den eneste indholdsmæssige artikel i forslaget omhandler Rådets bemyndigelse af Kommissionen til på Unionens vegne at godkende de påtænkte ændringer af Bonnoverenskomsten vedrørende den materielle udvidelse af overenskomstens anvendelsesområde i henseende til bilag VI til MARPOL-konventionen og Kongeriget Spaniens tiltrædelse af overenskomsten.

Den seneste version af de påtænkte ændringer fremgår af bilagene til afgørelsen og kan sammenfattes som følger:

MARPOL-ændringen

De kontraherende parter i Bonnoverenskomsten søger at drage fordel af de rutiner og systemer til luftovervågning af olieforurening, der er fastlagt i henhold til overenskomsten, for at udvide disse til også at omfatte overvågning af skibes overholdelse af emissionsreglerne. Derved sættes de kontraherende parter i stand til at udnytte de ressourcer optimalt, som allerede benyttes til luftovervågning af olieudslip, og etablere grundlaget for et helhedsorienteret system til miljøovervågning i Nordsøen med tilstødende farvande.

Vedtagelsen af afgørelsen om at godkende ændringen om udvidelsen af Bonnoverenskomstens mandat i forbindelse med bilag VI til MARPOL-konventionen vil forbedre den fælles overvågning af og indberetning om udledninger fra skibe i Nordsøområdet. En sådan koordineret aktivitet inden for overenskomsten vil bidrage til at nedsætte risikoen for havmiljøet og for kyststaternes og Unionens interesser.

Spanienændringen

Med denne ændring udvides overenskomstens geografiske anvendelsesområde til at dække området mellem den fransk-britiske fælles ansvarszone og den spanske nye ansvarszone, således at eventuelle huller mellem Bonnoverenskomstens gamle afgrænsning og den nye spanske ansvarszone bliver lukket. Frankrig har accepteret indførelsen af en ny ansvarszone for Frankrig. Ved at indlemme Biscayabugten i det af Bonnoverenskomsten dækkede område sikrer de kontraherende parter, at Europas hovedsejlrute mellem Nordsøen og Middelhavet er omfattet af et fælles koordineret beredskabs- og reaktionsstyringssystem.

2020/0205 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om godkendelse af ændringer af overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (Bonnoverenskomsten) vedrørende udvidelsen af dens materielle og geografiske anvendelsesområde

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 191, stk. 4, og artikel 196, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter at have modtaget Europa-Parlamentets godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

1) Overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer ("Bonnoverenskomsten")[4] blev indgået af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ved Rådets afgørelse 84/358/EØF[5] og trådte i kraft den 1. september 1989. Bonnoverenskomsten blev ændret i 1989. Disse ændringer blev godkendt ved Rådets afgørelse 93/540/EØF[6] og trådte i kraft den 1. april 1994.

2) Den 7. oktober 2019 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger på Unionens vegne om ændringer af Bonnoverenskomstens materielle og geografiske anvendelsesområde.

3) I overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i Bonnoverenskomsten gennemgik de kontraherende parter et forslag om en ændring for at udvide overenskomstens anvendelsesområde med henblik på at forbedre samarbejdet om overvågning i henseende til kravene i bilag VI til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe ("MARPOL-konventionen")[7]. Desuden gennemgik de kontraherende parter de ændringer af Bonnoverenskomsten og bilaget hertil, som følger af Spaniens tiltrædelse af overenskomsten i henhold til artikel 20 heri.

4) Kommissionen har i overensstemmelse med Rådets afgørelse forhandlet disse ændringer af Bonnoverenskomsten, som blev vedtaget enstemmigt ved to afgørelser på det 31. Møde, som de kontraherende parter i overenskomsten holdt i Bonn den 9.-11. oktober 2019.

5) Den Europæiske Union bør godkende disse ændringer af Bonnoverenskomsten —

---

4 Overenskomst om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (Bonn-overenskomsten) (EFT L 188 af 16.7.1984, s. 9).

5 Rådets afgørelse 84/358/EØF af 28. juni 1984 om indgåelse af overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (EFT L 188 af 16.7.1984, s. 7).

6 Rådets afgørelse 93/540/EØF af 18. oktober 1993 om godkendelse af visse ændringer til overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (EFT L 263 af 22.10.1993, s. 51).

7 International konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, undertegnet i London den 2. november 1973 som suppleret ved protokollen af 17. februar 1978.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De ændringer til overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (Bonnoverenskomsten) vedrørende udvidelsen af dens materielle og geografiske anvendelsesområde, som de kontraherende parter vedtog på deres 31. møde i Bonn den 9.-11. oktober 2019, godkendes herved på Unionens vegne.

Teksten til ændringerne forefindes i de to afgørelser, som er vedtaget af de kontraherende parter, og som er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Europa-Kommissionen er bemyndiget til på Den Europæiske Unions vegne at deponere det godkendelsesinstrument, der er omhandlet i overenskomstens artikel 16, med henblik på at udtrykke Den Europæiske Unions samtykke til at blive bundet heraf.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen[8].

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand

[8] Datoen for ændringens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.